

Suri Tori

Lieve familie & vrienden,

Paramaribo, augustus/september 2011

U ziet Demio genieten van het zwemmen. Aan het einde van het seizoen gaan we altijd een dagje uit met de kids uit de kindertehuizen waar we als vrijwilligers wekelijks zijn geweest. Het was ook dit jaar weer een groot feest! De hele dag zwemmen en heel veel lekkers! De Surinaamse bedrijven die we hebben aangeschreven hebben allemaal positief gereageerd op de sponsorbrief. Alle kinderen hebben ook een verzorgingspakket gekregen met een laken en kussensloop, speciaal voor hen uitgezocht en allerlei verzorgingsproducten.

Demio begeleid ik apart vanwege zijn zeer agressieve gedrag. Waar komt die woede toch vandaan? Demio heeft al in verschillende kindertehuizen gezeten, daar vindt hij het beter dan thuis. Zowel bij zijn vader als bij zijn moeder wordt hij flink mishandeld. Hij is bang voor ze, maar toch wil hij ze wel zien. Demio leert om zijn vader en moeder te vergeven zodat hij minder boosheid in zijn hart heeft. Als een kind iets vervelends tegen hem zegt of hem slaat, moet hij leren om weg te lopen en het aan de leiding te vertellen. Als het een week goed gaat krijgt hij van mij een cadeautje. Als ik de week daarop het erf op rij rent Demio als eerste naar mij toe. "Wat heeft u voor mij gebracht? Het is heel goed gegaan!" De directrice kan dit bevestigen, voor Demio was een cadeautje een goede motivatie om zijn gedrag te veranderen. God is bezig om hem te genezen. Soms wil je graag meer doen voor de kinderen, maar je weet soms niet waar je goed aan doet. Als Ryan en ik een dagje gaan zwemmen nemen we Demio en een andere jongen mee. Maar als ik ze ophaal kijkt de rest van de kids mij boos aan. Natuurlijk wil iedereen mee! Maar dat gaat helaas niet. De hele dag hangt Demio aan Ryan of aan mij. Als ik hem zeg dat hij maar even zelf moet spelen zegt hij; "maar ik wil bij u zijn". Mooi, maar ook moeilijk om te zien hoe hij hunkert naar aandacht en liefde.

Dubbel pech...

Helaas is het dagje uit niet zo leuk geëindigd. Toen we voor een stoplicht stonden werden we van achteren aangereden, zo hard dat de auto ook met een harde klap tegen de auto voor ons is geslagen. De politie had het rijbewijs van de bestuurder al afgepakt, maar toch heeft hij het in zijn hoofd gehaald om te gaan rijden. Onze auto is van voor en achteren flink beschadigd, maar gelukkig hebben we een goede spuiter gevonden. We wachten nu op groen licht van de verzekering om hem te laten maken. Vijf dagen daarna hadden we weer pech. Op zondagavond kwamen we thuis. Wat we daar aantreffen zal ik niet snel vergeten. Alles was letterlijk ondersteboven. Alle kleren op de grond en niks zat meer in een doosje of een laadje. Er is ingebroken en de schurken zijn er met alle waardevolle spullen vandoor gegaan. Om maar wat te noemen; laptop, beamer, fototoestel, bankpas, rijbewijs, tuinmachines van Ryan, naaimachine en alle sieraden, inclusief trouwringen. We zijn behoorlijk geschrokken, we voelden ons altijd veilig in een met dievenijzer beveiligd huis, maar ik heb die nacht geen oog dicht gedaan. We zijn erg dankbaar dat er met ons niks is gebeurd, dat we niet thuis waren. Maar de klap is best groot. Ik ben al mijn documenten kwijt van trainingen en programma's. Ook alle foto's. Ik had een back-up, maar deze hebben ze ook meegenomen. Ook mag ik officieel niet rijden totdat ik mijn rijbewijs weer heb, maar dat gaat zeker nog een maand duren. De machines van Ryan waren net een paar weken oud. Maar we mogen weten dat God voor ons is en dat geeft vreugde en kracht!

We waren al op zoek naar een andere woning, maar nu wilden we ook graag snel verhuizen. We hebben een ander stekkie gevonden. In een goede buurt, netjes, maar wel stukken kleiner met 1 slaapkamer. Als u de tori leest zijn we al verhuisd. Nu begrijpt u ook waarom in deze tori zo weinig foto's staan; omdat alles dus weg is. Maar we hebben prachtige activiteiten gehad en er staat nog een aantal op het programma. Ik heb veel mogen spreken in jeugddiensten over afwijzing, vergeving, gebroken harten en reinheid in deze wereld.

Dubbel geluk...

"Klaske, je bent behoorlijk dik geworden" is de reactie die ik de laatste maanden hoor. Een vrouw kwam serieus met mij praten om te zeggen dat ik nog steeds op mijn uiterlijk moet letten ook al ben ik getrouwd. Ik geef ze groot gelijk, maar dit keer kan ik er niet zoveel aan doen. Ik word werkelijk dik, want er komt een kleine Koorndijk aan! Ja, aanstaande papa en mama zijn dubbel gelukkig! We zijn er heel erg blij mee en zijn vooral benieuwd hoe de kleine eruit zal zien. We zijn nu 6,5 maand onderweg dus ergens in november kunt u groot nieuws verwachten! Mijn tempo heb ik enorm moeten aanpassen, want aan het overgeven en de misselijkheid leek geen einde te komen. Nu met 6 maanden gaat het behoorlijk goed en daar ben ik maar wat blij om!

Dappere vrijwilligers...

Met al mijn enthousiasme maakte ik plannen om naar het binnenland te gaan voor evangelisatie. Toen alles rond was dacht ik; ik moet Ryan nog even zeggen dat ik ga. Het stoplicht sprong op rood, Ryan stak er een stokje voor en dat was maar goed ook. Ik had er even niet aangedacht dat de reis veel te zwaar zou zijn voor mij. Ja, soms vergeet je het even. Ryan heeft mij beloofd dat na de bevalling ik zo vaak mag gaan als ik maar wil, dus daar ga ik hem aan houden

(de vraag is of ik dan nog zo graag weg wil). Erg jammer vond ik het wel, maar er waren twee dappere vrijwilligers bereid om te gaan en ze hebben een waar avontuur meegemaakt. De boot kwam vast te zitten en later zonder benzine, maar ze hebben er van genoten. Voor hun beiden was het de eerste keer in het binnenland. Ze hebben twee grote feesten gegeven in samenwerking met het Surinaams Bijbelgenootschap. De kinderen vonden het prachtig en veel kids hebben Jezus als enige weg naar de hemel aangenomen.

Feest, feest, feest!

De vakantie is aangebroken. Deze periode is altijd zeer geschikt om kinderen te bereiken. Bij verschillende clubs en op verschillende kampen ben ik gevraagd om een feest te geven. Niet een verjaardagsfeestje, maar wel met clown, verhaal, Bijbeltekst, spel en een duidelijk geestelijke boodschap. Samen met verschillende vrijwilligers ben ik op verschillende plaatsen geweest. Zo waren we op de ene dag bij de Indianen. Een paar kleine meisjes moesten huilen toen we als clown tevoorschijn kwamen. Het valt op hoe goed ze luisteren en mee doen. De volgende dag was ik met een andere vrijwilliger op een kamp. We stonden in de schaduw onder een boom. Een perfecte plek zou je denken, maar... op dat plekje stond ook een kooi met papagaaien, zij hadden de grootste mond! We kwamen er nauwelijks bovenuit. Gelukkig werden ze rustig toen we flink hard hadden gezongen met de kids.

De laatste weken heb ik met een groep kinderen een musical ingestudeerd. Zij hebben deze heel mooi opgevoerd voor

hun familie met als thema; 'God ziet je zitten!'

GOD is ALTIJD voor ONS!

- Dank God dat Hij ons heeft beschermd en voor een nieuwe woning.
- Bid dat God ons weer zal voorzien in alles wat is gestolen.
- Vakantiebijbelschool van de gemeente 26, 27 aug.
- Feestweek; 29,30,31 aug en 1 sept.
- Jeugdkamp van de gemeente; 5,6,7 sept.
- Tienermeiden kamp 13,14,15 sept.
- Groot evangelisatie feest op 28 sept.
- Bid voor herstel van beschadigde kinderen & tieners.
- 6 oktober start kinderwerkerstraining

Gado Boeng! (God is goed)

Ryan en Klaske Koorndijk - Hummelen

Thuisfrontcommissie:

Alien Hogewey 055-5421175
Alienmenkveld@hotmail.com
www.zoutkorrel.net

Adres Ryan & Klaske:

Postbus 9181Zorg en Hoop
Paramaribo Suriname
Klaskehun@gmail.com

Ondersteuning:

Operation Rescue Missions
't Loo-Oldebroek
Bankrekening: 348413963 met
vermelding: t.g.v. Klaske
IBAN nr: NL 11 RABO 034 84 13
963 BIC-CODE: RABO NL2U
www.operation-rescue.org